

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko unionin oikeus, erityisesti kolmannen henkivakuutusdirektiivin ⁽¹⁾ 31 artikla ja toisen henkivakuutusdirektiivin ⁽²⁾ 15 artiklan 1 kohta, mahdollisesti luettuina yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 38 artiklan kanssa, esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan täydelliset kuluttajalle annettavat tiedot toimitetaan vasta jälkikäteen kuluttajan pyynnöstä, nimittäin vakuutus sopimuksen mukana (ns. vakuutus sopimusmalli)? Jos tähän vastataan myöntävästi: Onko kuluttajalla jo tämän perusteella vastustamisoikeus, toisin sanoen oikeus purkaa vakuutus sopimus? Voisiko tällaiselle oikeudelle olla esteenä oikeudenmenetysväite tai väite oikeuden väärinkäytöstä?
- 2) Onko vakuutuksenantajan, joka ei ole ilmoittanut kuluttajalle tämän vastustamisoikeudesta lainkaan tai on ilmoittanut siitä ainoastaan virheellisesti, kiellettyä vedota kuluttajan tästä johtuvia oikeuksia, kuten erityisesti vastustamisoikeutta, vastaan oikeuden menettämiseen tai sen väärinkäyttöön?
- 3) Onko vakuutuksenantajan, joka ei ole antanut kuluttajalle lainkaan tietoja tai on antanut kuluttajalle ainoastaan puutteellisia tai virheellisiä tietoja, kiellettyä vedota kuluttajan tästä johtuvia oikeuksia, kuten erityisesti vastustamisoikeutta, vastaan oikeuden menettämiseen tai sen väärinkäyttöön?
- 4) Onko unionin oikeus, erityisesti toisen henkivakuutusdirektiivin 15 artiklan 1 kohta, kolmannen henkivakuutusdirektiivin 31 artikla ja direktiivin 2002/83 ⁽³⁾ 35 artiklan 1 kohta, luettuina mahdollisesti yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 38 artiklan kanssa, esteenä kansalliselle lainsäädännölle tai oikeuskäytännölle, jonka mukaan vakuutuksenottajalla – joka on käyttänyt oikeutetusti peruuttamisoikeuttaan – on väittämisen- ja todistustaakka vakuutusyrityksen itse saamien hyötyjen arvioimisen osalta? Edellyttääkö unionin oikeus ja ennen kaikkea tehokkuusperiaate siinä tapauksessa, että näin asetettu väittämisen- ja todistustaakka on sallittu, että vakuutuksenottajalla on sen vastapainona tiedonsaantioikeuksia vakuutuksenantajaa nähden tai käytettävissään muita helpotuksia, jotta hänen on mahdollista käyttää oikeuksiaan?

⁽¹⁾ Henkivakuutuksen ensivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 79/267/ETY ja 90/619/ETY muuttamisesta 10.11.1992 annettu neuvoston direktiivin 92/96/ETY (kolmas henkivakuutusdirektiivi) (EYVL 1992, L 360, s. 1).

⁽²⁾ Henkivakuutuksen ensivakuutusliikettä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta, säännöksistä, joilla helpotetaan palvelujen tarjoamisen vapauden tehokasta käyttämistä, sekä direktiivin 79/267/ETY muuttamisesta 8.11.1990 annettu toinen neuvoston direktiivi 90/619/ETY (EYVL 1990, L 330, s. 50).

⁽³⁾ Henkivakuutuksesta 5.11.2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/83/EY (EYVL 2002, L 345, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sofiyski gradski sad, Bulgaria on esittänyt 24.11.2022 – Rikosoikeudenkäynti

(Asia C-722/22)

(2023/C 45/21)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sofiyski gradski sad

Ennakkoratkaisukysymys

Onko puitepäätöksen 2005/212 ⁽¹⁾ 2 artiklan kanssa, luettuna yhdessä sen 1 artiklan kolmannen luetelmakohdan kanssa, yhteensopivaa tulkita kansallista lainsäädäntöä siten, että kuorma-autoa (vetoauto ja perävaunu), jota järjestäytyneen rikollisjärjestön jäsenet ovat käyttäneet veromerkitöimien valmisteveron alaisten tavaroiden (savukkeiden) suurten määrien pelkkää hallussapitoa ja kuljettamista varten, ei tuomita menetettäväksi rikoksentekeväliseenä?

⁽¹⁾ Rikoksen tuottaman hyödyn ja rikoksella saadun omaisuuden sekä rikoksentekeväliseiden menetetyksi tuomitsemisesta 24.2.2005 tehty neuvoston puitepäätös 2005/212/YOS (EUVL 2005, L 68, s. 49.)